

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend besluit legt een aantal wijzigingen van de regelgeving met betrekking tot de toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor op basis waarvan de regelgeving wordt afgestemd op de reeds toegepaste praktijk of enkel structurele problemen worden opgelost.

Voorliggend besluit voorziet eveneens in een coronamaatregel voor gelegenheidsarbeiders.

Bijlagen:

- Ontwerp van besluit;
- Advies IF

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Opgroeien

Inhoudelijk structurelement: Groeipakket

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Wetgevingsadvies

Het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2021/428 van 16 november 2021.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Op 1 januari 2019 trad het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (het Groeipakketdecreet van 2018) en bijhorende uitvoeringsbesluiten in werking. Met dit decreet nam Vlaanderen, naar aanleiding van de zesde staatshervorming, de bevoegdheid en de uitbetaling inzake de gezinsbijslagen zelf in handen. De kinderbijslag werd omgevormd en maakt voortaan onderdeel uit van het Groeipakket.

Sinds de inwerkingtreding van het Groeipakket werd er door het agentschap Opgroeien regie en het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid een project 'borging van de regelgeving Groeipakket' opgestart met oog op het traceren van anomalieën in de regelgeving en oplossen van operationele en structurele problemen. Hiertoe werd er een structuur uitgewerkt om signalen uit verschillende bronnen te capteren, zoals de Geschillencommissie, de uitbetalingsactoren, de klachten- en bemiddelingsdienst en de kwaliteitscontrole van het VUTG, de Vlaamse ombudsman en andere externe partners.

Anderhalf jaar na de inwerkingtreding van het Groeipakket voerde het agentschap Opgroeien regie samen met het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) ook een evaluatie uit. Met deze evaluatie werd er nagegaan of de verschillende doelstellingen die naar voren werden geschoven bij de invoering van het Groeipakketdecreet van 2018, bereikt worden met het huidige Groeipakket. Op 14 juli 2021 werd de resolutie over het gevolg dat wordt gegeven aan de evaluatie van het Groeipakket aangenomen door de plenaire vergadering.

Naar aanleiding van het project 'borging van de regelgeving Groeipakket' en de evaluatie na anderhalf jaar Groeipakket, legt voorliggend ontwerp van besluit een aantal wijzigingen van de regelgeving voor op basis waarvan vormelijke fouten worden rechtgezet, de regelgeving wordt afgestemd op de reeds toegepaste praktijk of structurele problemen worden opgelost. In de verdere toelichting bij de artikelen wordt telkens meer uitleg gegeven bij de voorliggende wijzigingen.

Het decreet van 21 mei 2021 tot wijziging van diverse decreten over welzijn, volksgezondheid en gezin voerde een citeeropschrift in voor het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (artikel 51), nl. "Het Groeipakketdecreet van 2018". Een citeeropschrift heeft tot doel verwijzingen naar een normatieve tekst te vergemakkelijken. De citeertitel is een verkort opschrift, dat verschilt van het wettelijk vastgestelde opschrift, doch waarvan het gebruik in de normatieve tekst zelf wordt toegelaten of aanbevolen. De betreffende besluiten van de Vlaamse Regering worden aangepast zodat er steeds naar het citeeropschrift wordt verwezen. Door het inschrijven waar mogelijk van het citeeropschrift voert de Vlaamse Regering de wil van de decreetgever uit.

Hoofdstuk 1 van dit besluit voorziet tevens in een maatregel ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus voor gelegenheidsarbeiders.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus

Artikel 1.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 'tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen' voorziet voor een aantal categorieën van kinderen in een schorsing van de gezinsbijslagen indien het kind een winstgevende activiteit verricht.

Hierop bestaan een aantal uitzonderingen. Zo is er een uitzondering wanneer die winstgevende activiteit gedurende maximaal 475 uur waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, wordt uitgeoefend in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten. Daarnaast is er een uitzondering wanneer het kind in een maand niet meer dan 80 uren uitoefent in het kader van een tewerkstelling, die geen studentenarbeid is.

In het kader van coronamaatregelen werden maatregelen genomen om studerende kinderen toe te staan in het kader van studentenarbeid bovenmatige prestaties te verrichten. Een dergelijk initiatief was ook nodig in het kader van seizoensarbeid.

Artikel 1 van voorliggend besluit voorziet een maatregel, specifiek voor gelegenheidsarbeiders. Op basis van deze maatregel worden de uren gepresteerd als gelegenheidsarbeider, zoals bedoeld in artikel 2/1, §1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders tijdens de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 niet meegerekend voor de maandelijkse uurnorm van 80 uren.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018 houdende nadere regels betreffende de aanwijzing van de begunstigden van de gezinsbijslagen en de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Artikel 2.

Dit artikel heft de definitie van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op, doordat de verwijzing naar het citeeropschrift in het besluit van 29 juni 2018 wordt ingevoerd.

Artikel 3.

Artikel 57, § 3, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in de mogelijkheid voor een kind dat begunstigde is van zichzelf om een andere begunstigde aan te wijzen. Aangezien deze mogelijkheid binnen het Groeipakket geen financiële meerwaarde heeft voor het kind en de toepassing ervan technisch en administratief zeer complex is, wordt deze mogelijkheid geschrapt in het Groeipakketdecreet van 2018. In tegenstelling tot de AKBW voorziet het Groeipakket niet in een rangregeling, noch in een groepering rond de bijslagtrekkende, waardoor het met betrekking tot de rangbedragen gunstiger zou zijn geweest om bijvoorbeeld de moeder aan te duiden als bijslagtrekkende. Binnen de context van het Groeipakket kan deze bepaling geen financieel voordeel meer opleveren.

Gelet op de opheffing van deze bepaling heeft deze uitvoeringsbepaling m.b.t. de modaliteiten voor het aanwijzen van deze andere begunstigde, geen inhoud meer.

Voorliggende wijziging vereist geen overgangsbepaling aangezien de dossiers waarbij het kind dat begunstigde was van zichzelf en een andere begunstigde heeft aangewezen op dezelfde wijze, verder behandeld worden, met de aangewezen begunstigde.

Artikel 4 tot en met artikel 6.

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 7.

Punt 1° van artikel 7 van voorliggend besluit voorziet in een nieuwe paragraaf 1 op basis waarvan de Vlaamse Regering, in uitvoering van de delegatie voorzien in artikel 76, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018, bepaalt met welk betaalmiddel de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden uitbetaald indien een betaling per overschrijving niet mogelijk is om technische of sociale redenen.

Punt 2° van artikel 7 behoeft geen verdere toelichting.

Punt 3° en punt 4° van artikel 7 van voorliggend besluit voorziet in een duidelijkere procedure voor het uitgeven van een circulaire cheque, waarbij het aantal ongeïnde cheques worden teruggedrongen en er sneller kan worden ingegrepen door een gezinsinspecteur. De eerste circulaire cheque die ongeïnd blijft wordt één keer heruitgegeven. Na deze heruitgave wordt de betaling geschorst tot een reeds uitgegeven cheque opnieuw wordt geïnd of na eenvoudig verzoek van de begunstigde. In geval van schorsing zal er een controle worden uitgevoerd door de gezinsinspecteur.

Artikel 8.

Gelet op de discordantie tussen de bewoording van artikel 77 van het Groeipakketdecreet van 2018 en artikel 15 van het BVR van 29 juni 2018 wordt door middel van artikel 8 van voorliggend besluit de bewoording van artikel 15 van het BVR van 29 juni 2018 afgestemd op de bewoording van artikel 77 van het Groeipakketdecreet van 2018. Hierdoor wordt verduidelijkt dat men als begunstigde enkel afstand kan doen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op voorwaarde dat men ook ontvanger is van de toelagen. Deze afstand kan ten alle tijden worden herroepen.

Het tweede lid voorziet in een verdere uitwerking van de procedure om afstand te kunnen doen. Zo dient het om een formeel melding van afstand te gaan, dat gedagtekend en ondertekend dient te zijn door de begunstigden. Er wordt ook gepreciseerd dat de begunstigden kunnen terugkomen op hun beslissing om afstand te doen met een ondertekende en gedagtekende melding.

Het derde lid bepaalt het startpunt van de afstand of de herroeping van de afstand, zijnde de eerste dag van de maand waarin de uitbetalingsactor de melding ontvangt en bepaalt op welke toelagen het betrekking heeft, nl. de toelagen die op dat ogenblik nog niet vervallen zijn.

Aangezien deze wijziging een verankering en verduidelijking is van de toegepaste praktijk sinds de inwerkingtreding van het Groeipakket, heeft dit artikel uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 9.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met

uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Artikel 10.

Dit artikel heft de definitie van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op, doordat de verwijzing naar het citeeropschrift in het besluit van 13 juli 2018 wordt ingevoerd.

Artikel 11.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 12.

Punt 1° van dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Punt 2° en punt 3° van dit artikel voorzien in een vervanging van een foute verwijzing en een foute terminologie.

Punt 2° en punt 3° van dit artikel hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 13 tot en met artikel 15

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 16.

Artikel 16, 1°, van voorliggend besluit behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 16, 2°, van voorliggend besluit stemt de inhoud van de regularisatiebrieven af op de toegepaste praktijk. Het opnemen van een overzicht van de toegekende bedragen van de toelagen per kind leidt ertoe dat de brieven te omslachtig worden voor de gezinnen en voor de administratie. Door geen opsplitsing te maken per kind, blijven de brieven overzichtelijk. In de praktijk kunnen de gezinnen echter steeds meer details over de bedragen opvragen bij de bevoegde uitbetalingsactor.

Aangezien deze wijziging een verankering is van de toegepaste praktijk sinds de inwerkingtreding van het Groeipakket, heeft punt 2° van dit artikel uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 17.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 18.

Binnen het Groeipakket wordt het principe van de goede huisvader toegepast op basis waarvan de begunstigden als een goede huisvader alle wijzigingen die een impact hebben op het toekennen of het betalen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid dienen te melden aan de bevoegde uitbetalingsactor. In tegenstelling tot de federale kinderbijslagreglementering (koninklijk besluit van 12 april 1984 'tot vaststelling van de verplichting om elke wijziging die de toekenning of de betaling van de gezinsbijslag in de kinderbijslagregeling voor werknemers kan beïnvloeden, mede te delen') werd dit algemeen rechtsbeginsel niet uitdrukkelijk opgenomen in de Groeipakketreglementering.

Op het niveau van handhaving bepaalt het Groeipakketdecreet van 2018 evenwel dat het wetens en willens nalaten om te verklaren dat de begunstigde niet langer recht heeft op de toelagen in het kader

van het gezinsbeleid, zelfs als dat maar gedeeltelijk is, om ten onrechte de toelagen in het kader van het gezinsbeleid te behouden, als een inbreuk dient te worden beschouwd (artikel 137 van het Groeipakketdecreet van 2018). Artikel 138 van het Groeipakketdecreet van 2018 bepaalt verder dat eveneens als inbreuken worden beschouwd: onjuiste of onvolledige verklaringen afleggen, nalaten of weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken die de begunstigde gehouden is te verstrekken om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te behouden of te laten behouden.

Aangezien we uit het contentieux van de arbeidsrechtbank vaststellen dat het wegvallen van deze bepaling wordt ervaren als een mogelijke lacune, wordt er voor geopteerd om deze mededelingsplicht alsnog expliciet op te nemen in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 'tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid' zodat de toepassing van dit mededelingsprincipe duidelijk wordt verankerd.

Deze mededelingsplicht is zowel van toepassing op de begunstigten als de bijslagtrekkende, zoals bedoeld in boek 5 van het Groeipakketdecreet van 2018.

Aangezien artikel 18 van voorliggend besluit voorziet in de codificatie van een algemeen rechtsbeginsel dat werd verdergezet bij de inwerkingtreding van het Groeipakket en geen negatieve gevolgen heeft voor de burger, heeft dit artikel uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 19.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 20.

Artikel 103 van het Groeipakketdecreet van 2018 en artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 'tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid' voorzien in de mogelijkheid tot afzien van terugvordering indien de schuldenaar daar om verzoekt. Voormeld verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan twee voorwaarden: te goeder trouw zijn en zich in een onzekere financiële situatie bevinden. Het derde lid van artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 bepaalt dat onder te goeder trouw dient te worden verstaan 'het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen'.

Het criterium 'niet weten of niet kunnen weten' is in de praktijk door de zeer ruime informatieverstrekking door de uitbetalingsactoren volledig uitgehold. Dit is een keerzijde van de automatische rechtentoekening waarbij de uitbetalingen maximaal automatisch gebeuren op basis van de beschikbare informatie. Door de zeer uitgebreide informatieverstrekking die hierbij telkens voorzien wordt is, zelfs in behartenswaardige gevallen, afzien van terugvordering niet mogelijk. Zo kan er op basis van de huidige regelgeving niet 'op maat' worden gereageerd op de situatie waarbij bijvoorbeeld een vader die terminaal ziek is, zich ten gevolge van zijn precaire situatie vergist heeft bij het doorgeven van informatie of een wijziging in zijn gezinssituatie vergeet te melden en hierdoor te veel aan gezinsbijslagen heeft ontvangen. De vader doet hiertoe een verzoek tot afzien van terugvordering om ervoor te zorgen dat zijn kinderen, na zijn overlijden, niet in schulden komen.

Ondanks deze precaire situatie kan er op basis van huidige regelgeving en het criterium 'niet weten of niet kunnen weten' niet worden tegemoet gekomen vanuit het Groeipakket. De voorliggende wijziging maakt het mogelijk dat er een afgewogen beoordeling van deze specifieke situatie zal gebeuren op basis waarvan het verzoek tot afzien van terugvordering wordt beoordeeld.

Punt 1° van artikel 20 van voorliggend besluit heeft dan ook tot doel de behartenswaardigheid onderdeel te laten maken van de beoordeling om al dan niet af te zien van terugvordering. De beoordeling van de behartenswaardige positie zal handvatten bieden die toelaten te verzaken. Hiertoe zal er een objectief kader komen en een beslissingsstrategie worden opgezet. Punt 2° voorziet in een delegatie aan de minister om uitvoering te geven aan deze beoordeling. Deze procedure zal worden meegegeed aan de Vlaamse Regering.

Punt 3° tot en met punt 5° van artikel 20 van voorliggend besluit behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 21.

Net zoals in artikel 103, paragraaf 1, tweede lid, van het Groeipakketdecreet 2018 verwijst artikel 15 van het BVR van 13 juli 2018 naar de invordering bij dwangbevel door de Vlaamse Belastingdienst van de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. De Vlaamse Belastingdienst heeft, naast de betekening van het dwangbevel ook de mogelijkheid om alternatieve invorderingsmogelijkheden te onderzoeken, bv. vereenvoudigd derdenbeslag.

Op het moment van het schrijven van het Groeipakketdecreet van 2018 was er regelgevend nog niet voorzien dat de Vlaamse Belastingdienst ook een vereenvoudigd derdenbeslag kan leggen voor niet-fiscale schuldvorderingen (zie het BVR van 1 juni 2018 'houdende wijziging van diverse besluiten, wat betreft de kilometerheffing, de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, de geïntegreerde woonbonus, de energieheffing en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 tot regeling van de werking van het Vlaams Toekomstfonds' dat het vereenvoudigd derdenbeslag invoegt in het BVR van 16 mei 1995 'betreffende de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren'). Het is nooit de bedoeling geweest om de mogelijkheden voor de Vlaamse Belastingdienst te beperken tot invordering bij dwangbevel.

De woorden "bij dwangbevel" dienen bijgevolg te worden opgeheven.

Aangezien deze wijzigingen een bevestiging zijn van de huidige praktijk, heeft artikel 21 van voorliggend besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag

Artikel 22.

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 'tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag' definieert een aantal begrippen voor de toepassing van het besluit.

1° Dit punt heft de definitie van het decreet van 21 september 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op, doordat de verwijzing naar het citeeropschrift in het besluit van 21 september 2018 wordt ingevoerd.

2°. Punt 4° van artikel 1 van het BVR van 21 september 2018 definieert het begrip 'Ki vreemd gebruik'. Aan dit punt wordt een zin toegevoegd op basis waarvan het Ki van een onroerend goed niet beschouwd wordt als Ki vreemd gebruik als dat onroerend goed niet als hoofdverblijfplaats wordt gebruikt omwille van de stand van de bouwwerkzaamheden of van de verbouwingwerkzaamheden die het de begunstigden niet toelaten om de woning daadwerkelijk te betrekken. Door deze toevoeging wordt de situatie vermeden waarbij een begunstigde het recht op een sociale toeslag verliest doordat hij een te hoog inkomen heeft ten gevolge van het in aanmerking nemen van het kadastraal inkomen van zijn enige woning die wordt verbouwd en hij bijvoorbeeld ondertussen bij zijn (schoon)ouders woont. Deze uitzondering wordt gekoppeld aan de voorwaarden die worden opgelegd in het kader van een belastingvermindering 'voor enige en eigen woning' vermeld in het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, meer bepaald artikel 145³⁸, §1.

Punt 2° van artikel 22 van voorliggend besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019, zijnde de inwerkingtreding van het Groeipakket.

3°. Punt 6° van artikel 1 van het BVR van 21 september 2018 definieert het begrip 'toekenningsjaar'. Punt 3° van artikel 22 van voorliggend besluit bepaalt dat het toekenningsjaar in het kader van de sociale toeslag de periode van 1 september tot en met 31 augustus van het volgende kalenderjaar betreft en niet langer de periode van 1 oktober tot en met 30 september van het volgende kalenderjaar.

Het toekenningsjaar dat start op 1 september sluit sneller aan bij het laatst gekende aanslagbiljet waardoor er sneller rekening wordt gehouden met de meest recente beschikbare gegevens. Ten aanzien van de burger is het ook eenduidiger en transparanter aangezien de toekenning van de sociale toeslag zo beter aansluit bij de selectieve participatietoeslag.

Punt 3° van artikel 22 van voorliggend besluit treedt in werking op 1 september 2022.

Artikel 23.

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 24

Ten einde te vermijden dat er ad hoc een huurovereenkomst wordt opgesteld met het oog op het weerleggen van de vorming van een feitelijk gezin, wordt het vanuit de praktijk nodig geacht om een geregistreerde huurovereenkomst voor te leggen wat duidt op een meer standvastig gegeven.

Artikel 25 en artikel 26

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen

Artikel 27

Dit artikel heft de definitie van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op, doordat de verwijzing naar het citeeropschrift in het besluit van 5 oktober 2018 'tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen' wordt ingevoerd.

Artikel 28

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 29.

Artikel 8, §1, eerste lid, 2°, van het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet dat een kind dat verdwenen of ontvoerd is en op het moment van de verdwijning of ontvoering voldoet aan de verblijfsvoorwaarde, vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1°, van het Groeipakketdecreet van 2018, recht geeft op gezinsbijslagen.

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 bepaalt dat de gezinsbijslagen worden toegekend aan de personen die vlak voor de ontvoering de begunstigden voor het ontvoerde kind waren, op voorwaarde dat deze niet hebben deelgenomen aan de ontvoering.

Omdat niet in alle gezinsbijslagdossiers reeds beide ouders begunstigde zijn en er mogelijks nog een bijslagtrekkende is aangeduid, kan er op basis van het huidige artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 in sommige gevallen geen gezinsbijslag toegekend worden aan de andere ouder bij een kinderontvoering.

Na de wijziging van artikel 5 en artikel 46 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 kunnen de gezinsbijslagen tijdens de periode van ontvoering toegekend worden aan:

- De personen die vlak voor de ontvoering de begunstigden waren voor het ontvoerde kind (ouders (begunstigdenkern) of opvoeder(s))
- De ouder die tijdens de ontvoering begunstigde wordt voor het ontvoerde kind onder toepassing van artikel 57, §2, van het Groeipakketdecreet van 2018:
 - 2° de ouder met exclusief ouderlijk gezag
 - 6° wanneer één van beide ouders door de familierechtbank in het belang van het kind als begunstigde wordt aangewezen
- De ouder die vlak voor de ontvoering geen bijslagtrekkende was voor het ontvoerde kind, voor zover hij niet uitgesloten wordt om begunstigde te worden op basis van artikel 57, § 2, van het Groeipakketdecreet van 2018. (toevoeging van nieuwe paragraaf 3 aan artikel 46 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 (artikel 41 van voorliggend besluit))

Artikel 29 van voorliggend besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 30.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 31 – 32. – 34.

De artikelen 31, 32 en 34 van voorliggend besluit verduidelijken dat het kind lessen moet volgen of ingeschreven moet zijn in een onderwijsinstelling dewelke onder de gemeenschapsbevoegdheid inzake onderwijs, die rechtstreeks uit de Grondwet voortvloeit, werd georganiseerd, erkend of gesubsidieerd.

Deze wijzigingen verduidelijken dat een inschrijving in eender welke privé-onderwijsinstelling niet steeds een recht opent op de gezinsbijslagen.

Aangezien de artikelen 31, 32, 34 van voorliggend besluit voorzien in een verduidelijking van de bestaande regelgeving die reeds sinds 1 januari 2019 zo wordt toegepast, dienen deze artikelen uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2019. Deze wijziging heeft geen negatieve impact op bestaande rechten.

Artikel 31, 2°, van voorliggend besluit voorziet in een delegatie aan de minister op basis waarvan de minister lessen kan gelijkstellen met lessen in een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling.

Artikel 33.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 35.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 36 en 38.

Artikel 36 en artikel 38 van voorliggend besluit voorzien in een delegatie aan de minister voor het bepalen van de procedure voor de verificatie van de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen aan het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst en de schoolverlater, dewelke aanleiding kunnen geven tot de schorsing van de gezinsbijslagen (artikel 36 en artikel 41 van het BVR van 15 oktober 2018).

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 behandelt de gevallen waarin er een voorwaardelijk recht op gezinsbijslagen is. Het recht op gezinsbijslagen wordt geschorst als het rechtgevend kind een winstgevende activiteit uitoefent tenzij de winstgevende activiteit voldoet aan bepaalde voorwaarden. Aan de minister werd een delegatie gegeven om de procedure van de verificatie van deze winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen vast te stellen.

In het advies (nr. 67.811/1) van 25 augustus 2020 met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 'tot vaststelling van de procedure voor de verificatie van de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen voor de studenten, schoolverlaters, het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst en het kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte' stelt de Raad van State vast dat het besluit van 5 oktober 2018 enkel voorziet in een delegatie aan de minister voor het vaststellen van voormelde procedure voor verificatie met betrekking tot het kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte (artikel 15 BVR van 5 oktober 2018) en de leerling/student (artikel 30 BVR van 5 oktober 2018).

Het ontbreken van deze delegaties was een materiële vergissing. Deze delegatie was wel voorzien voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte (artikel 15 BVR 5 oktober 2018) en studenten (artikel 30 BVR 15 oktober 2018). Het is echter niet de bedoeling dat van bepalingen, die zo gelijklopend zijn, de ene wel verdere uitvoering krijgt en de andere niet. Door middel van deze artikelen worden de ontbrekende delegaties voor het kind verbonden met een leerovereenkomst en de schoolverlater nu ingevoegd, zodat er een rechtsgrond voorhanden is opdat de bevoegde minister de bovenvermelde procedure ook kan vaststellen voor het kind verbonden door een leerovereenkomst en de schoolverlater.

De artikel 36 en 38 dienen, in aansluiting bij de reeds ingeschreven delegaties aan de minister in het besluit van 5 oktober 2018, eveneens uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2019. De regels over de procedure voor de verificatie van de winstgevende activiteit en de uitbetaling van sociale uitkeringen worden immers reeds sinds 1 januari 2019 toegepast.

Artikel 37.

Artikel 40 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 oktober 2018 bepaalt het recht op gezinsbijslagen voor de schoolverlater en voorziet in een termijn van twaalf maanden waarin er nog gezinsbijslagen worden toegekend voor schoolverlaters, mits voldaan is aan bepaalde voorwaarden.

Het tweede lid van artikel 40 formuleert een aantal beginpunten waarop de termijn van twaalf maanden start. Uit de praktijk is gebleken dat niet alle beginpunten voldoende duidelijk werden geformuleerd of niet volledig werden afgedekt, waardoor, met het oog op een goed en eenduidig dossierbeheer, het noodzakelijk werd geacht om de formuleringen in artikel 40 te herbekijken en indien nodig te herformuleren.

In eerste instantie worden er een aantal technische aanpassingen aangebracht zodat de bewoording op elkaar is afgestemd en het voor de burger transparanter is om de beginpunten vast te stellen.

Juridisch-technisch wordt de formulering op elkaar afgestemd zodat er telkens sprake is van 'de maand waarin' indien de koppeling wordt gelegd met een negatieve gebeurtenis en van 'de maand nadat' indien het een positieve gebeurtenis betreft.

Bovendien wordt ervoor gezorgd dat in elk punt wordt verwezen naar de betrokken artikelen, maar wordt er eveneens aandacht aan besteed dat er op basis van de bewoording kan worden afgeleid welke situatie er beoogd wordt (zie bijvoorbeeld: het oude punt 3° 'de maand na de einddatum, vermeld in artikelen 22 en 28' wordt vervangen door het nieuwe punt 5° 'de maand na de einddatum van de vakanties, op basis van de artikelen 22 en 28 van dit besluit').

Daarnaast werden er een aantal categorieën toegevoegd die steeds werden beoogd voor de toepassing van het statuut 'schoolverlater', maar die niet duidelijk werden benoemd in het tweede lid, als beginpunten voor de termijn van twaalf maanden. Zo wordt in punt 2°, naast de situatie waarbij het kind 21 jaar is geworden, ook de situatie toegevoegd dat het kind tussen de leeftijd van 18 en 21 jaar, geen erkenning meer heeft als kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte. Indien, na het einde van de erkenning, het kind geen recht kan geven op gezinsbijslagen als leerling of student, zal de termijn van twaalf maanden als schoolverlater beginnen lopen om alsnog recht te geven op gezinsbijslagen gedurende deze maanden.

In het oude artikel 40 werd de situatie voorzien waarbij de studie, leertijd of vorming voortijdig werd beëindigd (nieuwe punt 3°, vervanging van het oude punt 6°), waarbij niet uitdrukkelijk werd voorzien dat de termijn van twaalf maanden ook begint te lopen indien er niet meer voldaan is aan de voorwaarden inzake niet-hoger of hoger onderwijs, bijvoorbeeld het kind volgt minder dan 17 lessen per week of is voor minder dan 27 studiepunten ingeschreven. Dit wordt door de toevoeging van de nieuwe punten 4° en 5° opgelost. Ook de specifieke situaties waarbij er niet meer voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 32 (een combinatie van een inschrijving voor een of meer vormen van het hoger onderwijs met in totaal minder dan 27 studiepunten en het daarnaast een opleiding in het niet-hoger onderwijs volgen) of artikel 33 (lessen volgen in het hoger onderwijs waarvan de modaliteiten niet uitgedrukt worden in studiepunten of ingeschreven zijn voor een bijkomend jaar

voor de geïntegreerde proef in het onderwijs voor sociale promotie) worden uitdrukkelijk benoemd (nieuwe punten 9° en 10°).

Ook kinderen die in het buitenland stoppen met studeren, en in een toestand zaten die recht gaf op gezinsbijslagen, hebben recht op twaalf maanden gezinsbijslagen als schoolverlater (nieuwe punten 8° en 12°).

Gelet op deze technische en inhoudelijke wijzigingen, wordt ervoor geopteerd om het artikel 40 integraal te vervangen. Het nieuwe artikel 40 zal de toepassing van 'de rugzak van twaalf maanden' transparanter maken voor de burger, maar beoogt nog steeds hetzelfde resultaat als voorheen.

Aangezien deze wijziging een consolidatie betreft van de toegepaste praktijk heeft artikel 37 van voorliggend besluit uitwerking met ingang van 1 januari 2019, de inwerkingtreding van het Groeipakket. Deze wijziging heeft geen verlies van rechten voor de burger tot gevolg.

Artikel 39.

Aan artikel 42 van het BVR van 5 oktober 2018 wordt een nieuwe paragraaf 2 toegevoegd die bepaalt dat de prestaties geleverd onder het monitorenstatuut, niet worden beschouwd als een winstgevende activiteit in de zin van dit besluit. Ingevolge artikel 17 van het KB van 28 november 1969 'tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders' zijn voor deze prestaties, die de 25 dagen niet mogen overschrijden, geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd. Hierdoor worden ook de uren gepresteerd onder het monitorenstatuut in de lokale publieke sector (PPO), waarvoor, in tegenstelling tot elke andere tewerkstelling onder het monitorenstatuut, een dimona-aangifte wordt ingediend, niet meegeteld voor de maandelijkse 80uren-norm.

Deze toevoeging consolideert en verduidelijkt de huidige praktijk waarbij deze prestaties niet in rekening worden gebracht voor de beoordeling van het recht op gezinsbijslagen.

Aan artikel 42 van het BVR van 5 oktober 2018 wordt ook een paragraaf 3 toegevoegd die bepaalt dat de prestaties geleverd door het rechtgevende kind als onthaalouder onder het sui generisstatuut waarvoor een bijzondere sociale zekerheidsregelgeving geldt, niet worden beschouwd als een winstgevende activiteit in de zin van dit besluit. Dit geldt zowel tijdens de periode waarbij het kind recht geeft op gezinsbijslagen als student, als tijdens de periode waarbij het kind recht geeft op gezinsbijslagen als schoolverlater.

Deze toevoeging voorziet in de verderzetting van de praktijk zoals deze gold onder de Algemene Kinderbijslagwetgeving en verzekeren dat er geen rechten verloren gaan voor de rechtgevende kinderen onder dit sui generisstatuut.

Artikel 39 van voorliggend besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 40.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 41

1° Dit punt behoeft geen verdere toelichting.

2° Zie toelichting bij artikel 29.

Artikel 42.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 43.

Artikel 23 van het Groeipakketdecreet van 2018 regelt de samenloop van verschillende rechten op gezinsbijslagen met mogelijke verschilbetaling, zonder hierbij afbreuk te doen aan de bestaande samenloopregels binnen internationale context. In het kader van samenloop, geldt dat voor kinderen die recht hebben op uitkeringen van dezelfde aard als de gezinsbijslagen krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie, deze niet in mindering worden gebracht van de gezinsbijslagen.

De twee categorieën van statutaire regels opgenomen in de Memorie van Toelichting bij artikel 23 van het Groeipakketdecreet van 2018 worden expliciet bij delegatie opgenomen in dit besluit als hiermee gelijkgesteld.

In die zin wordt de Vlaamse regelgeving Groeipakket afgestemd op de vroeger bestaande federale kinderbijslagreglementering.

Artikel 43 van voorliggend besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 44.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling

Artikel 45.

1° Dit punt heft de definitie van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op, doordat de verwijzing naar het citeeropschrift in het besluit van 17 mei 2019 'betreffende selectieve participatietoelagen leerling' wordt ingevoerd.

2° Artikel 1, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 bepaalt wat er dient te worden begrepen onder het begrip 'kadastraal inkomen vreemd gebruik'.

Aan dit punt wordt een zin toegevoegd op basis waarvan het kadastraal inkomen van een onroerend goed niet beschouwd wordt als kadastraal inkomen vreemd gebruik als dat onroerend goed niet als hoofdverblijfplaats wordt gebruikt omwille van de stand van de bouwwerkzaamheden of van de verbouwingwerkzaamheden die het de begunstigden niet toelaten om de woning daadwerkelijk te betrekken. Door deze toevoeging wordt de situatie vermeden waarbij een begunstigde het recht op een schooltoeslag verliest doordat hij een te hoog inkomen heeft ten gevolge van het in aanmerking nemen van het kadastraal inkomen van zijn enige woning die wordt verbouwd en hij ondertussen bij zijn (schoon)ouders woont. Deze uitzondering wordt gekoppeld aan de voorwaarden die worden opgelegd in het kader van een belastingvermindering 'voor enige en eigen woning' zoals voorzien in het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, meer bepaald artikel 145³⁸, §1.

Artikel 46

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 47.

Artikel 47 van voorliggend besluit voorziet in de uitvoering van een delegatie voor het bepalen van het aantal aanwezigheidsdagen en problematische afwezigheden indien een leerling is ingeschreven in een school die over een afwijkende uurregeling beschikt.

Het aantal halve dagen dat een leerling aanwezig moet zijn of ongewettigd afwezig mag zijn, wordt hiervoor gekoppeld aan het aantal halve schooldagen dat de schoolweek daadwerkelijk telt. Deze formule is een verderzetting van de formule die werd gehanteerd door het departement Onderwijs in het kader van de toekenning van de schooltoelage.

Artikel 47 van voorliggend besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel 48.

1° en 2° Deze punten behoeven geen verdere toelichting.

3° Ten einde te vermijden dat er ad hoc een huurovereenkomst wordt opgesteld met het oog op het weerleggen van de vorming van een feitelijk gezin, wordt het vanuit de praktijk nodig geacht om een geregistreerde huurovereenkomst voor te leggen.

Artikel 49.

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 7. Slotbepalingen

Artikel 50.

Artikel 50 van voorliggend besluit regelt de inwerkingtreding van dit besluit, dewelke telkens per artikel werd toegelicht indien nodig.

Rechtsgrond van de artikel die gewijzigd worden

Artikel van voorliggend ontwerpbesluit	Rechtsgrond
Artikel 1	Artikel 8, §2, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018
Art. 2	Definities
Art. 3	Artikel 57, §3, derde lid
Art. 4	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 5	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 6	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 7	Artikel 76, tweede lid
Art. 8	Artikel 77, §2
Art. 9	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 10	Definities
Art. 11	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 12	Artikel 83, tweede lid en artikel 89, derde lid
Art. 13	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift

Art. 14	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 15	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 16	Artikel 88, eerste lid
Art. 17	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 18	Artikel 20 BWHI
Art. 19	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 20	Artikel 103, §2
Art. 21	Artikel 103, §2
Art. 22	Definities
Art. 23	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 24	Artikel 18, achtste lid
Art. 25	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 26	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 27	Definities
Art. 28	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 29	Artikel 8, §1, zesde lid
Art. 30	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 31	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 32	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 33	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 34	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 35	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 36	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 37	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 38	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 39	Artikel 8, §2, tweede lid
Art. 40	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 41	Artikel 8, §1, zesde lid
Art. 42	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 43	Artikel 23, derde lid
Art. 44	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 45	Definities
Art. 46	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 47	Artikel 27, §4, artikel 30, §4 en artikel 34, §4
Art. 48	Artikel 38, §3
Art. 49	Artikel 20 BWHI - Verwijzing citeeropschrift
Art. 50	Inwerkingtreding

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Wat betreft de budgettaire impact van dit ontwerp hebben enkel artikel 1, artikel 37, artikel 39 en artikel 47 weerslag op de begroting. Daarbij is er zowel een impact op de beleidskredieten (toelagen uitbetaald aan de gezinnen) als op de werkingskosten van VUTG omwille van bijkomende investeringen die nodig zijn in de bestaande applicaties.

Budgettaire weerslag op de beleidskredieten Groeipakket

Enkel artikel 1 en artikel 39 van voorliggend besluit heeft een impact op de kosten ten laste van de beleidskredieten Groeipakket. Artikel 1 voorziet in een tijdelijke schorsing van de beperking van het aantal uren tewerkstelling als seizoenarbeider in de land- en tuinbouwsector vanaf het tweede kwartaal 2020 tot en met het derde kwartaal 2021. Artikel 39 is meer structureel van aard en zorgt ervoor dat de uren gepresteerd als monitor (in de lokale publieke sector) of als onthaalouder 'sui generis' niet worden meegeteld in de maandelijkse evaluatie van de winstgevende activiteiten van de +18-jarigen die recht hebben op Groeipakket.

De budgettaire ramingen zijn allemaal gebaseerd op de kwartaalstatistieken van de RSZ. Hieruit blijkt dat er gedurende een gans jaar tussen de 155.000 en 160.000 jongeren (18-24 jaar) in loontrekkende tewerkstelling zijn terug te vinden. Aan de andere kant zijn er maandelijks tussen de 30.000 en 40.000 jongeren die geen recht meer hebben op Groeipakket, omdat het aantal uren dat ze werken zich boven de norm van 80u per maand bevindt. Anders uitgedrukt, kan men hieruit besluiten dat ongeveer een kwart van de jongeren in loontrekkende tewerkstelling in aanmerking zou komen voor Groeipakket, indien de norm van 80u niet meer zou gelden:

	2020 Q2	2020 Q3	2020 Q4	2021 Q1
Loontrekkende tewerkstelling (18-24 jaar)	156.161	158.271	159.330	156.161
Aantal jongeren zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	36.424	40.640	37.442	38.510
Aandeel werkende jongeren zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	23,3%	25,7%	23,5%	24,7%

Bron: Kwartaalstatistieken RSZ, DWH Groeipakket

Seizoenarbeiders in de land- en tuinbouwsector

Op basis van gegevens aangeleverd vanuit de RSZ is het aantal jongeren in seizoensarbeid in de land- en tuinbouwsector bekend dat ieder kwartaal de norm van 80u heeft overschreden. Indien de bovenstaande verhoudingen op deze aantal worden toegepast,

	2020 Q2	2020 Q3	2020 Q4	2021 Q1
Aantal seizoenarbeiders (18-24 jaar) dat de norm van 80u heeft overschreden	774	971	413	397
Aandeel werkende jongeren zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	23,3%	25,7%	23,5%	24,7%
Aantal seizoenarbeiders zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	181	249	97	98

Voor het tweede en derde kwartaal zullen in deze raming de aantallen worden overgenomen van de respectieve kwartalen van 2020. Indien we ervan uitgaan dat deze seizoenarbeiders telkens 2 maanden zijn tewerkgesteld (meestal geldt immers een maximum van 65 dagen dat een seizoenarbeider onder dit stelsel mag werken), dan betekent dit dat er 2.109 maanden zijn waarvoor er door deze regelgevende aanpassing Groeipakket moet worden uitbetaald. Indien we daarbij uitgaan van het feit dat 22,77% van de betrokken

jongeren een sociale toeslag ontvangen, dan betekent dit een éénmalige verhoging van de kost van het Groeipakket met 369 KEUR (kost op prijsniveau 2019):

- Basisbedragen: $2.109 \times 163,2 \text{ EUR} = 344.189 \text{ EUR}$
- Sociale toeslagen: $2.109 \times 22,77\% \times 51 = 24.491 \text{ EUR}$

Deze kost heeft wel betrekking op twee rechtsjaren, waarbij de kost ook voor de helft (184 KEUR) kan worden toegewezen aan 2020 en aan 2021. In tegenstelling tot de bedragen die hierna komen, gaat het hier om een éénmalige kost.

Onthaalouders 'sui generis'

Op basis van gegevens aangeleverd vanuit de RSZ is bekend dat op het einde van het eerste kwartaal 2021 er een 200-tal jongeren (18-24 jaar) in het Vlaams Gewest waren tewerkgesteld in het statuut van onthaalouder 'sui generis'. Indien de bovenstaande verhoudingen worden toegepast op de jongeren (18-24 jaar) die tewerkgesteld zijn in het statuut van onthaalouder, dan zorgt het opheffen van de 80u-norm ervoor dat er 40 à 50 jongeren extra recht zouden krijgen op Groeipakket:

	2020 Q2	2020 Q3	2020 Q4	2021 Q1
Jongeren in statuut onthaalouder 'sui generis'	178	193	197	202
Aandeel werkende jongeren zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	23,3%	25,7%	23,5%	24,7%
Aantal onthaalouders 'sui generis' zonder Groeipakket wegens te veel gewerkte uren	42	50	46	50

Indien we uitgaan van het maximale aantal (50 jongeren) en van het feit dat 22,77% van de jongeren een sociale toeslag ontvangen (aandeel volgens BO2022) dan betekent dit een structurele verhoging van de uitgaven Groeipakket met **105 KEUR** (kost op prijsniveau 2019):

- Basisbedragen: $50 \times 163,2 \text{ EUR} \times 12 = 97.920 \text{ EUR}$
- Sociale toeslagen: $50 \times 22,77\% \times 51 \text{ EUR} \times 12 = 6.968 \text{ EUR}$

Monitorenstatuut

Voor de monitoren heeft de RSZ niet het aantal tewerkgestelde personen aangeleverd op het einde van ieder kwartaal, maar het aantal tewerkstellingslijnen (dit is het aantal verschillende personen dat gedurende een kwartaal een prestatie heeft geleverd). Deze telling is aangewezen omdat deze werknemers meestal geen volledig kwartaal prestaties verrichten:

	2020 Q2	2020 Q3	2020 Q4	2021 Q1
Aantal tewerkstellingslijnen (18-24 jaar) in monitorenstatuut	153	4.442	491	586

Indien we ervan uitgaan dat iedere tewerkstellingslijn overeenstemt met één maand voltijdse tewerkstelling, dan worden er op jaarbasis 5.672 maanden voltijdse tewerkstelling geleverd. Van dit aantal kan evenzeer worden verondersteld dat ongeveer een kwart wordt gepresteerd door jongeren die hierdoor hun Groeipakket verliezen. Dit zou overeenkomen met 1.378 maanden waarin er geen Groeipakket wordt toegekend omwille van het overschrijden van de 80u-norm.

Indien we daarbij eveneens uitgaan van het feit dat 22,77% van de betrokken jongeren een sociale toeslag ontvangen, dan betekent dit een structurele verhoging van de kost van het Groeipakket met **241 KEUR** (kost op prijsniveau 2019):

- Basisbedragen: $1.378 \times 163,2 \text{ EUR} = 224.890 \text{ EUR}$
- Sociale toeslagen: $1.378 \times 22,77\% \times 51 = 16.002 \text{ EUR}$

Deze extra kosten komen ten laste van het uitgavenkrediet van de beleidskredieten Groeipakket. Ze zijn evenwel niet opgenomen in de begrotingen 2021 en 2022 (BA2021 en BO2022), dus zullen ze aanleiding geven tot een verhoging van de geraamde kosten op dit open-end uitgavenkrediet. Voor de extra kosten 2021 kan beroep worden gedaan op de onderbenutting, zoals deze blijkt uit de begrotingsmonitoring. De extra kosten voor 2022 zullen ingepast worden in de begrotingsaanpassing 2022 (BA2022).

Budgettaire weerslag op de werkings- en investeringsmiddelen Groeipakket:

De voorliggende regelgeving vergt een aanpassing aan de Groeipakketapplicatie (GPA). Het VUTG heeft een inschatting gemaakt van de ontwikkelingskosten met de IT-leverancier. Deze worden uitgedrukt in storypunten:

- o Artikel 37: 10 storypunten
- o Artikel 39: 1,5 storypunt
- o Artikel 47: 4 storypunten

Dit geeft een totaal van 15,5 storypunten. Gerekend aan een kost van 10 KEUR per storypunt, betekent dit een (éénmalige) investeringskost van **155 KEUR**.

De investeringskosten voor GPA zijn niet voorzien in de huidige toelage aan VUTG. Deze kosten worden opgevangen binnen de investeringsmiddelen van het beleidsdomein WVG

Inspectie van Financiën

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën met referentienummer BVA/21/02236 werd verleend op 22 november 2021.

Begrotingsakkoord

Het begrotingsakkoord werd aangevraagd op 1 december 2021.

B. ESR-TOETS

Voorliggend ontwerp van besluit dient niet te worden onderworpen aan een ESR-toets.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de bestuurszaken, niet vereist is.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

- 1 personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet;
- 2 werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven van de lokale of provinciale besturen;
- 3 investeringen en schulden: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg;
- 4 ontvangsten: het voorstel heeft geen bijkomende ontvangsten als gevolg.

Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Na principiële goedkeuring zal dit besluit voor advies worden voorgelegd aan de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding, te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE